

Використання відео-проектів у роботі з дошкільниками за умов змішаного і дистанційного навчання

Зараз весь світ перебуває у складному становищі. Через пандемію COVID-19, відбулося багато змін у нашому повсякденному житті. Масковий режим, обмеження у спілкуванні, підвищений ризик зараження вірусом. це все, на жаль, стало частиною нашого життя. Все це також затронуло і дошкільне виховання дітей. Через закриття закладів дошкільної освіти, через масове перебування дітей на самоізоляції стало неможливим звичайне навчання дітей. На зміну звичайному прийшло змішане та дистанційне навчання.

Що ж таке дистанційне навчання для дошкільнят?

Якщо брати за основу наукову термінологію – це сукупність сучасних засобів, що забезпечують надання інформації в інтерактивному режимі за допомогою ІКТ.

Але у житті все набагато складніше...

Діти, які вимушені залишатися вдома, не відвідуючи улюблений дитячий садочок, до якого вони звикли, де є їхні друзі, улюблені виховательки, потребують максимальної уваги, як зі сторони педагогічного працівника, так і зі сторони батьків.

Дистанційна освіта дошкільників скерована, насамперед, на дії батьків, які отримують інформацію від педагога, щодо навчання дитини, а потім вже самостійно вирішують у який час, у якому місці та з ким із батьків буде займатися дитина.

Зрозуміло, що дитина дошкільного віку, не може самостійно впоратися з комп'ютером. Вона потребує допомоги дорослого. І саме бажання дорослого бути разом із своєю дитиною, допомогти їй пізнати щось цікаве та нове стане ключовим моментом у дистанційному навчанні дитини дошкільного віку.

Звичайно, що дистанційне навчання має, як плюси, так і мінуси. Що ж є серед мінусів?

По перше, це технічне забезпечення. Обов'язково потрібен комп'ютер ноутбук, планшет або смартфон. Майже у кожній родині є вже засоби для комп'ютерного спілкування. Але цього замало. Потрібен ще й якісний Інтернет, з яким існують певні проблеми, бо інколи він просто зникає...

По друге, ще одним з мінусів дистанційного навчання є шкідливий вплив комп'ютера на здоров'я дитини. Це й шкода для очей, для нервової системи дитини, можливі негативні зміни у поставі. Тому треба, щоб заняття у форматі дистанційного навчання мали свої часові рамки, які прописані у Санітарному регламенті для дошкільних навчальних закладів.

Для дітей тривалість он-лайн заняття становить не більше 10 хвилин. Для хворих дітей – 5-7 хвилин. Після занять слід проводити зорову гімнастику.

Сьогодні вносить свої корективи у роботу вихователя. З власного досвіду дистанційного навчання з дітьми дошкільного віку, я можу сказати, що заняття он-лайн це цікаво. Діти радіють, бо мають змогу побачити вихователя, поспілкуватися з ним, хоча б он-лайн.

Але, під час звичайних занять, які проходять у групі, діти більш емоційно розкуті, вони радіють живому спілкуванню з однолітками та з вихователем. І вихователь також, має можливість поспілкуватися з кожною дитиною окремо, відповісти на будь-які її запитання.

У он-лайн занятті ж не існує можливості відкритого, взаємного спілкування. І, на мій погляд, це теж є мінусом дистанційного навчання.

Ми разом із вихованцями під час дистанційного навчання, відкрили багато цікавого та пізнавального.

З власного досвіду, я можу розповісти про заняття з художньо-продуктивної діяльності (малювання).

Малюючи кульбабки, діти ознайомилися з будовою квітки та з особливостями росту. Ознайомлення з цією квіткою відбувалось теж незвичним способом, за допомогою відеофільму, який був створений особисто мною. Це було навесні, коли кульбабок дуже багато.

У доповнення до звичайної інформації я додала віршик Т.Карпенко «Кульбабочки», який ми вивчали, використовуючи мнемотаблицю.

І вже після цього я демонструвала, як правильно намалювати цю весняну квітку, використовуючи нетрадиційні техніки малювання.

Ми малювали кульбабки жовтими та повітряно-білими, саме такими, які вони існують в природі.

Спочатку, використовуючи відбиток поролоном. Квіти були яскраво-жовті, майже справжніми. Білі кульбабки ми малювали за допомогою ватних паличок. І квіти оживали. Здавалося, ще хвилинку, і квітка розлетиться тисячами маленьких парасольок.

Батьки із задоволенням малювали разом із дітьми. Робили фото дітей у процесі малювання та фото самих малюнків. Вони розміщували ці фото у VIBER-чаті нашої групи. Зібравши всі фото та відео, я зробила відеофільм «Наші кульбабки», який транслювався на каналі ЮТУБ для дітей.

Емоції переповнювали. З'явилося бажання робити ще більше, ще цікавіше. Для мене цей досвід став дуже корисним, і саме тому далі почали з'являтися нові он-лайн проекти, спільні з батьками моїх вихованців та, звичайно, з дітьми, які ставали головними героями цих фільмів. Непомітно для себе, я зацікавилась створенням відео-проектів. Так з'явилося багато нових та цікавих проектів. Самі найцікавіші це:

- відео-проект «Ми за здоровий спосіб життя» (під час весняного карантину 2020 року;
- відео-проект «Як ми пасху святкували»;
- відео-проект «Моя мама найгарніша» (До дня матері);
- відео-проект «Ми щасливі діти» (до дня захисту дітей);
- відео-проект «Ми пам'ятаємо» (до річниці перемоги над фашизмом у Другій світовій війні).

Цей проект з'явився не випадково. Одним з основним напрямків виховання дітей – є патріотичне виховання. І цей проект давав змогу показати дітям на прикладі подій, які відбулися з їхніми родичами та знайомими, що таке

пам'ять про події та героїзм людей, який вони виявляли під час Другої світової війни.

Обравши тему, ми задали дітям три «золотих» питання он-лайн: «Що мені відомо?», «Що я хочу дізнатися в майбутньому?», «Як краще дізнаватися про це?». Після цього був організований процес збору інформації, до якого із задоволенням залучилися батьки дітей.

Було проведено он-лайн анкетування батьків з метою виявлення громадянської позиції в реалізації завдань по формуванню у дітей почуття патріотизму. Проведена он-лайн фотовиставка «Ніколи знову», героями якої стали родичі дітей, які приймали участь у Другій світовій війні. За згодою батьків вихованців, був створений дуже яскравий та патріотичний відео-проєкт.

І ще було створено дуже багато цікавих та яскравих занять, відео-проєктів, театралізацій та іншого.

Зараз, навчаючи дітей вже у звичайному режимі, передивляючись всі ці відео-проєкти, діти із великим задоволенням згадують про ці події, про свою власну роль у цьому фільмі та з нетерпінням очікують нових фільмів.